

جغرافیا ۲

نواحی فرهنگی ؛ زبان و دین

ناحیه فرهنگی

بخشی از سطح زمین است که در آن فرهنگ ویژه ای مانند:

زبان، دین، هنر و معماری، عقاید، نوع بهره‌برداری از محیط طبیعی، سبک زندگی روزانه، غذا، لباس و ... غالب است و به سبب همان فرهنگ ویژه از سایر نواحی جدا می‌شود.

زبان

زبان از مهمترین شاخص‌های فرهنگی است و برای افرادی که به آن تکلم می‌کنند، هویت مشترکی به وجود می‌آورد.

زبان، عنصر اصلی گسترش یک فرهنگ است؛ زیرا انسانها از طریق آن، اطلاعات، تجربه‌ها، ارزشها و آداب و رسوم خود را به دیگران و به نسل بعدی منتقل می‌کنند.

هند و اروپایی

خانواده زبانی هند و اروپایی بزرگترین و گسترده‌ترین گروه زبانی دنیاست که در چندین قاره گسترده شده است. بیش از نیمی از مردم جهان، به یکی از زیرشاخه‌های این زبان صحبت می‌کنند.

جغرافیا ۲

خانوادهٔ زبانهای ایرانی

مهم ترین و پرگویش‌ترین زبانهای ایرانی که ریشهٔ باستانی مشترک دارند عبارت اند از: فارسی، پَشتو، تاجیکی، لُری، کردی، بلوچی، طبری، گیلکی و تالشی. این زبانها در کشور ایران و خارج از آن، به ویژه در کشورهای همسایه، گسترده شده اند

خانوادهٔ زبانهای چینی - تبتی

خانوادهٔ زبانی چینی - تبتی دومین خانوادهٔ بزرگ زبانی از نظر تعداد سخنگوست. و در میان مردم زردپوست ناحیهٔ آسیای شرقی رواج دارد. ماندارین چینی از معروف‌ترین و پرسخنگوترین شاخه‌های این زبان محسوب می‌شود.

خانوادهٔ زبانهای آفرو - آسیایی

زبان قوم سامی، زبان مردم عرب و یهود و زبان قوم حامی، و زبان بعضی از مردم در شمال افریقا است.

زبان عربی

در جنوب غربی آسیا و شمال افریقا بدان تکلم می‌کنند.

زبان عربی زبان رسمی حدود بیش از ۲۰ کشور و یکی از زبان های رسمی سازمان ملل متحد است. به علاوه، زبان قرآن است و با آنکه قرآن به بسیاری از زبان های دنیا ترجمه شده است.

جغرافیا ۲

تغییر الگوهای زبانی

عواملی چون جنگ و فتح سرزمینها، تجارت و مهاجرت مردم از یک ناحیه به نواحی دیگر، موجب گسترش برخی زبانها و تغییر در نواحی زبانی شده است.

تنوع زبانی

امروزه در اثر رشد ارتباطات و فناوری اطلاعات، برخی از زبانها در جهان غلبه بیشتری پیدا کرده‌اند. همچنین، در آینده برخی از زبانهای بومی و محلی در نواحی مختلف از بین بروند. به همین دلیل، اغلب کشورهای جهان یا نواحی سعی می‌کنند زبان ملی و زبانهای بومی و محلی خود را حفظ کنند.

مدرسه مجازی آینو